

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce MASPEX CZECH, spol. s r. o.**, se sídlem Praha 4, Michle, Chodovská 228/3, zastoupeného JUDr. Vladimírem Šmeralem, advokátem se sídlem Praha 2, Hálkova 1, proti **žalovanému Celnímu ředitelství Praha**, se sídlem Praha 1, Washingtonova 11, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2002, č. j. 10288/21-02/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2004, č. j. 7 Ca 40/2003-32, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem proti soudci JUDr. Jiřímu Vyvadilovi,

t a k t o :

Soudce JUDr. Jiří Vyvadil není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Afs 134/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2004, č. j. 7 Ca 40/2003-32, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2002, č. j. 10288/21-02/10.

Podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu projednává tuto věc, která je vedena pod sp. zn. 7 Afs 134/2004, senát složený z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila.

K vyrozumění o složení senátu ze dne 9. 11. 2004 vznesl žalobce ve svém podání ze dne 18. 11. 2004 včas námitku podjatosti soudce JUDr. Jiřího Vyvadila, kterou odůvodnil tak, že jmenovaný soudce v prvním stupni rozhodoval ve věcech se stejným skutkovým základem. Tuto skutečnost považoval žalobce za možnou zákonnou překážku pro to, aby ve věci jeho kasační stížnosti rozhodoval senát, jehož členem je dotčený soudce.

Soudce JUDr. Jiří Vyvadil, který je přidělen k výkonu funkce k Městskému soudu v Praze, v současné době je však dočasně přidělen k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu (§ 68 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.), ve svém vyjádření adresovaném předsedovi Nejvyššího správního soudu uvedl, že se jako soudce Městského soudu v Praze podílel na rozhodování žalobcových věcí skutkově obdobné povahy. To však zákonnou překážku podjatosti nezakládá. Sám se ani z jiného důvodu necítí podjatý pro poměr k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupci. Další postup ponechal na úvaze předsedy soudu.

Předseda soudu předal věc v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. a pravidly určenými v rozvrhu práce senátu k rozhodnutí o námitce podjatosti. Ten shledal, že námitka není důvodná (srov. též č. 49/2004 Sb. NSS).

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem

k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu (soudci) příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Spatřuje-li tedy žalobce důvod podjatosti v tom, že JUDr. Jiří Vyvadil jako soudce Městského soudu v Praze rozhodoval v jiných věcech tohoto žalobce se stejným či obdobným skutkovým základem, pak tato skutečnost podle § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s. nemůže být důvodem k jeho vyloučení. Rozhodování o skutkově či právně obdobných věcech není ničím výjimečným, naopak v soudním systému se vyskytuje hojně, včetně případné identity účastníků řízení. Součástí profesionality soudce a jeho předpokládané vysoké mravní i odborné úrovně je neovlivnitelnost a objektivita posuzování jednotlivých věcí a jejich rozhodování.

Nejde tu ani o „předchozí soudní řízení“; takový případ by mohl nastat jen tam, kde by soudce rozhodoval o téže soudní věci jak u nižší instance, tak v řízení opravném. „Předchozím soudním řízením“ tedy není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků (srov. č. 53/2004 Sb. NSS).

Žádnými konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedeného soudce k věci nebo k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům, námitka dále odůvodněna není, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Za situace, kdy rovněž uvedený soudce vyloučil existenci skutečností, jež by mohly být důvodem k jeho podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu